रामायणं

LIX.

इति ब्रुवाणं संदेशं सुमत्नं मित्रसत्तमं। ब्रूहि शेषं पुनरिति राजा वचनमब्रवीत्।।१।। तस्य तद्वचनं श्रुवा सुमत्नो वाष्पविद्धलः । कथयामास भूयोऽपि रामवृत्तात्तविस्तरं ॥ २॥ त्रदाः कृत्वा ततो रातंश्चीरवल्कलधारिणौ । गङ्गामृत्तीर्य तौ वीरौ प्रयागाभिमुखौ गतौ ॥३॥ ततो मम निवृत्तस्य तुर्गा वाष्पविह्नवाः । राममेवानुपश्यत्तो केषमाणा विचुक्रुशुः ॥ ४॥ उभाभ्यां राजपुत्राभ्यां ततः कृत्वारुमज्जत्तिं । वदीरवभयाद्राजन्नकामः पुनरागतः ।। ५।। गुरुन सरु कृत्स्रं तु तत्रैव दिवसं स्थितः। श्राशया यदि रामो मां पुनरेवाक्वयेदिति ।। ६।। विषयेषु नर्व्याघ रामव्यसनकर्षिताः । **त्रपि वृत्ताः परिह्मानाः सपत्रस्तवका**ङ्ग्राः ।। ७।। मवाष्याः सरितश्चासन् संतप्तकलुषोद्काः । प्रह्मानकुसुमाश्चासन् पद्मिन्यो विगतविषः ।। ७।। ध्यानैकतानस्तिमिता न विचेरुर्मृगदिजाः। म्राप्तीच रामशोकार्ते निष्कृतिमव काननं ।। १।।